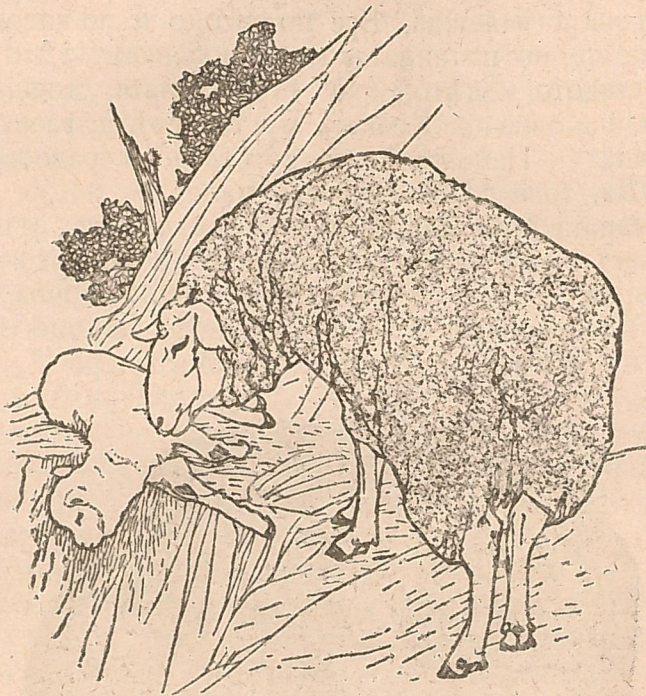


II.

Недалечъ отъ него почиваше голѣмо стадо овце. Овцетѣ лежаха една до друга и въ ношната дрезгавина изглеждаха отдалечъ като купчина камъни, разхвърлени по полянката.

Навредѣ бѣше тихо. Отъ врѣме на врѣме само се чуваше блѣнето на стадото.



Подъ една нависнала скала една овца стоеше надъ трупа на своето агънце. Едва прѣди нѣколко часа скачаше то радостно около нея, като прѣскачаше трапчинки, — и сега бѣше мъртво. То искаше да прѣскочи една дълбока трапчинка, плъзна се отъ скалата и се уби.

Отчаяната майка лижеше своето агънце и жалко блѣеше, като че ли искаше да го съживи.

III.

Зазори се. Малкото агънце се пробуди и внимателно се послуша. Дочу му се жално, ласкателно блѣене,